

תת"ע (נצרת) 7087-01-17 - ארביב כפיר נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בנוף הגליל-נצרת

תת"ע 7087-01-17 מדינת ישראל נ' ארביב כפיר
תיק חיצוני: 14200721893
בקשה מס' 14

לפני כבוד השופט רומן קלוגרמן

מבקש ארביב כפיר
נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לדחיית תחילת ריצוי עונש של פסילת רישיון הנהיגה של המבקש אשר הוטל עליו בגזר דין שניתן ביום 19/7/2017.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 19/7/2017 נגזר דינו של המבקש, במסגרת הסדר טיעון אותו מצא בית המשפט לכבד והוטלו עליו העונשים הבאים:

א. קנס בסך - 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

במידה והופקדו כספים במסגרת תיק זה, יש לקזזם עם הקנס.

הקנס ישולם תוך 90 יום מיום גזר הדין.

ב. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של שלושה חודשים, וזאת למשך שנתיים החל מיום גזה"ד.

ג. פסילה בפועל של שישה חודשים מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה.

הפקדת רישיון הנהיגה תעשה עד ליום 1.10.2017 שעה 12:00, במזכירות בית משפט השלום בנצרת.

ד. מאסר על תנאי של שלושה חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים החל מיום גזה"ד,

עמוד 1

והתנאי שלא יעבור על העבירה של נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה או נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

2. ביום 18/8/2024, ובחלוף 7 שנים מאז ניתן גזר הדין לעיל, הוגשה ע"י המבקש בקשה שכותרתה "בקשה לדחיית הפסילה". בבקשה זו ביקש המבקש להדגיש כי נושא הפקדת הרישיון נהיגה נשכח ממנו. עוד נטען ע"י המבקש כי הוא תיקן את הפגם מיד לאחר הדין וברשותו היה רישיון נהיגה תקף.

3. עניינה של הבקשה כרוך בתכנון המבקש לצאת לטיול בת מצווה של בתו לרומניה, טיול אשר נדחה מספר פעמים בשל תקופת הקורונה וגם בשל המלחמה. נטען ע"י המבקש כי כאשר הגיעה העת להוציא רישיון נהיגה בין לאומי, הוברר לו כי הוא פסול לנהיגה. לאחר בירור אותו ערך הוברר לו כי מקור הפסילה בגין גזר הדין בתיק זה, הינו אי הפקדת רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט.

4. המבקש עתר לדחות את מועד תחילת פסילתו בפועל ליום 1/12/24 על מנת לאפשר את הוצאת רישיון הנהיגה הבין-לאומי כך שיתאפר לו לצאת לטיול בת המצווה אשר קבוע ליום 19/9/24 ולמשך 10 ימים.

5. עוד נטען ע"י המבקש כי בתו סובלת מנכות בדרגה של 100% ומצויה על הספקטרום האוטיסטי, וככל שיאלץ לדחות את הטיול בשנית, יגרמו לה עוגמת נפש וצער רב. המבקש סיים את בקשתו באומרו כי ראוי לזכור שחלפו 7 שנים מאז הדין בבית המשפט ודחיה זו לא תהווה בעיה משמעותית.

6. באותו היום הוריתי כי המשיבה תגיב לבקשה זו תוך 14 ימים ובאותו פרק הזמן יגיש המבקש תיעוד רפואי המעיד על הנסיבות המפורטות בבקשה וכן יפנה למקור הסמכות החוקית לפיה בית המשפט יתערב בגזר דין חלוט מזה למעלה מ- 7 שנים. עוד הוריתי כי על המבקש להפקיד את רישיון הנהיגה שלו לאלתר ולקיים את הוראות גזר הדין.

7. ביום 20/8/24 הוגש ע"י המבקש תצהיר חלף הפקדה וכן הוגש התיעוד הרפואי. באותו המועד נדרש ב"כ המבקש להבהיר כיצד העדר רישיון נהיגה בפועל (נוכח הגשת התצהיר) עולה בקנה אחד עם הנטען בבקשתו, מקום בו רישיון הנהיגה הבין-לאומי אינו תקף ללא רישיון נהיגה ישראלי תקף המצוי בידי המבקש.

8. במענה להחלטה זו השיב ב"כ המבקש כי במעמד הבדיקה לקבל רישיון נהיגה בין-לאומי המבקש לא הציג את רישיון הנהיגה בפועל, למרות שרישיונו בתוקף עד לשנת 2026, המבקש אינו יודע היכן רישיון הנהיגה שלו ולכן הוגש על ידו תצהיר וכי את סוגיית "רישיון הפלסטיק" ניתן יהיה לבדוק באופן

חריג מול משרד הרישוי בשל הנסיבות המיוחדות שהוצגו.

9. בהחלטה מיום 21/8/24 נקבע כי אמתין לתגובת המשיבה ולב"כ המבקש ניתנה הזדמנות נוספת להצביע על מקור הסמכות החוקית לשנות מרכיבי גזר דין חלוט אשר ניתן לפני למעלה מ-7 שנים.

10. בו ביום התקבלה תגובת ב"כ המבקש, ממנה עולה כי: "הבקשה לדחיית מועד הפסילה תמיד מופיעה לאחר גזר הדין וכי דחיית מועד הפסילה אינו משנה את רכיבי גזר הדין שכן עונש הפסילה נותר בעינו ומה שמשתנה זה המועד בו יחל המבקש לרצות את הפסילה". עוד הבהיר ב"כ המבקש כי: "בדרך כלל הבקשה ניתנת (כנראה צ"ל מוגשת - ר.ק.) בסמוך למועד מתן גז"ד וברוב המקרים בהצגת נסיבות מיוחדות בית המשפט נעתר לבקשה ודוחה את תחילת ריצוי הפסילה". ב"כ המבקש הדגיש כי ידוע לו שמדובר במקרה חריג של זמן רב שחלף מעת הוטלה הפסילה ועד למועד הבקשה וכי לא ניתן להצביע על מקור סמכות בחוק מעבר לעובדה שאין שינוי ברכיבי גזר הדין ומכאן שניתן להיעתר לבקשה בשל הנסיבות המיוחדות שהוצגו.

11. ביום 3/9/24 הוגשה בקשה נוספת ע"י ב"כ המבקש לפיה מאחר ולא הוגשה תגובת המשיבה תוך 14 יום, בהתאם להחלטה מיום 18/8/24, בית המשפט התבקש ליתן החלטה בהעדר התגובה. בהחלטה מאותו היום הוריתי על קיום דיון במעמד הצדדים אשר יתקיים ביום 9/9/24 וכי על ב"כ המשיבה יהיה להבהיר את הסיבה לאי הגשת התגובה במועד.

12. ביום 4/9/24 הוגשו לעיוני שתי תגובות. האחת: מטעם המשיבה, אשר מבלי להתייחס לסיבה בה לא הוגשה תגובתה במועד ומוגשת רק עתה, התנגדה לבקשה וזאת מנימוקי סופיות הדין. במסגרת התגובה ציין ב"כ המשיבה כי על בית המשפט לתת ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר שבשגרה. השנייה: מטעם ב"כ המבקש, ממנה עולה כי הוגשה בקשה למתן החלטה, בהעדר תגובת המשיבה, וכי אין בידי ב"כ המבקש אפשרות להתייבב לדיון ביום 9/9/24 במעמד הצדדים מאחר והוא נמצא בבדיקות רפואיות באותו המועד. עוד נטען בבקשה כי העובדות והנסיבות המיוחדות הוצגו לבית המשפט יחד עם תצהיר של המבקש ובית המשפט יכול לגבש את עמדתו ללא צורך בנוכחות הצדדים. מאחר והמשיבה לא הגיבה להחלטת בית המשפט, ולא קבעה עמדה בעניין ההחלטה תלויה במותב הדין בבקשה ונוכחות הצדדים מתייתרת. משכך, ומאחר והתייצבותו של ב"כ המבקש לדיון נמנעת בשל נסיבות אובייקטיביות, עתר ב"כ המבקש למתן החלטה ללא צורך בנוכחות הצדדים.

דין והכרעה

13. כאמור בגזר הדין מיום 19/7/2014, אשר ניתן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים ונוכחות המבקש עצמו, נדחה מועד תחילת ריצוי עונש הפסילה בפועל עד ליום 1/10/2017 שעה 12:00.

14. הוראות סעיף 87 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") אשר כותרתו "**דחיית עונשים**", קובע כדלקמן:

87. (א) נקבע מועד לביצועו של עונש, באחת מהוראות פרק זה או בבית המשפט

לפיה, רשאי בית המשפט לדחות את הביצוע למועד אחר.

(ב) נדחה ביצועו של עונש לפי סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לדחות פעם נוספת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ג) בית המשפט הדוחה ביצועו של עונש לפי סעיף זה רשאי להתנות את הדחיה במתן ערובה ובתנאים אחרים שימצא לנכון; על ערובה

הניתנת לפי

הוראה זו יחולו, בשינויים המחוייבים, הוראות סעיפים 38 עד 40 ו-44 לחוק סדר הדין הפלילי, תשכ"ה-1965.

(ד) החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור.

15. בקיומה של הוראת חוק ספציפית החלה בעניינינו, אין לי אלא לדחות את טיעונת ב"כ המבקש כי לא קיימת הוראת חוק במסגרתה נתונה הסמכות לבית המשפט להורות על דחיית מועד ביצועו של עונש שהוטל על ידי בית המשפט.

16. מעיון בגזר הדין עולה כי בית המשפט עשה שימוש בסמכותו לפי הוראות סעיף 87(א), במעמד גזר הדין, ומקום בו נעתר לדחיית תחילת ריצוי מרכיבי הענישה שהוטלו על המבקש. עתה עומדת בפניי השאלה האם יידחה מועד ביצוע העונש, פעם נוספת, ככל שמתקיימים הטעמים המיוחדים לכך, בהתאם להוראות סעיף 87(ב) לחוק העונשין.

17. העקרון המנחה בדין הפלילי בהתייחס לריצוי העונש שנגזר על הנאשם קובע: "**כידוע, על נאשם שהורשע בדין וניתן בעניינו גזר דין, לרצות את עונשו באופן מידי, ואין בהגשת הערעור כשלעצמו כדי לעכב את ביצוע העונש. החלטה לעכב את ביצוע העונש תתקבל בנסיבות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מידית של גזר הדין**".

ראה ע"פ 1717/19 אבו דבעאת נ' מדינת ישראל (1.4.2019), כבוד השופט י' אלרון, (פסקה

10).

18. בע"פ 5135/13 טל יגרמן נ' מדינת ישראל (נבו 2.6.2014) (להלן: "**פרשת יגרמן**") נקבע ע"י כב' השופטת דפנה ברק ארז (אגב דיון בבקשה לעיכוב עונש מאסר בפועל) כך:

21. עוד אציין כי סעיף 87(ב) לחוק העונשין מכיר אמנם באפשרות שבית המשפט אשר החליט על עיכוב ביצוע יחזור ויעשה זאת "מטעמים מיוחדים שיירשמו". אולם, אין מדובר בהסדרה של "עיון חוזר" מקום בו נדחתה בקשה לעיכוב ביצוע. למעשה, ההפך הוא הנכון: סעיף זה קובע כי הסמכות לשוב ולדחות את מועד ביצועו של עונש, לאחר שבית המשפט כבר קיבל בקשה לעיכוב ביצוע, הגם שהיא קיימת, אמורה להיות מופעלת בזירות יתרה (ראו עוד: בש"פ 1835/93 קלווין נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 101, (1993) 103).

22. למותר לציין כי אין באמור לעיל כדי לשלול מבית המשפט את האפשרות לדון בבקשה לעיון חוזר בהחלטה לעיכוב ביצוע, ואף לקיים דיון במעמד הצדדים בבקשה זו בהתאם לשיקול דעתו. יתרה מכך, דומה שקיימים מקרים חריגים שבהם מן הראוי כי יתקיים דיון בעל-פה בבקשות מסוג זה. מבלי לטעת מסמרות בעניין, דומה ששיקולים רלוונטיים אשר עשויים להצדיק קיום דיון בבקשה כזו הם: האם המבקש החל בריצוי עונשו במועד הגשת הבקשה לעיון חוזר? האם המבקש היה מיוצג בעת שנדונה בקשתו המקורית? כמה חריג הוא שינוי הנסיבות הנטען? והאם הבקשה הוגשה על רקע הומני-אישי או על רקע אחר? (ראו למשל: רע"פ 2261/08 פרלמוטר-וולף נ' מדינת ישראל, פסקה (19.3.2008) 7).

19. לדידי, ונוכח היותה של הבקשה חריגה באופן קיצוני, בעיקר נוכח פרק הזמן שחלף עד להגשתה, היה מקום לקיים דיון בבקשה זו במעמד הצדדים, אך מאחר וב"כ המבקש עתר למתן החלטה ללא דיון וכן התקבלה תגובת המשיבה לפיה היא מתנגדת לבקשה מעקרון של סופיות הדיון, ולא נתבקשה דחייתו של מועד הדיון למועד בו יוכל ב"כ המבקש להתייבב, תינתן החלטתי בדגש על השיקולים הנדרשים, בהתאם לפרשת יגרמן, תוך שאני מורה על ביטול מועד הדיון הקבוע ליום 9/9/24.

20. כאמור, המבקש החל בריצוי העונש החל מיום 20/8/24, לאחר שהופקד תצהיר חלף הפקדת רישיון הנהיגה והונפק לו אישור הפקדה ע"י מזכירות בית המשפט. עם זאת, ריצוי העונש החל רק לאחר שניתנה הוראה מפורשת של בית המשפט ולא מתוך יוזמה של המבקש בטרם הוגשה בקשה זו.

21. המבקש שלפניי, מיוצג. בעוד שלא נטען כלל כי חל שינוי בנסיבותיו האישיות ו/או המשפחתיות של המבקש אלא כי הגילוי בדבר פסילתו בפועל, עונש אשר הוטל עליו ונשכח על ידו, התגלה לו רק

עת ביקש להוציא רישיון נהיגה בין-לאומי. אלמלא הנסיעה המתוכננת, נראה כי המועד הקרוב הצפוי בו היה נחשף לעונש האמור היה במועד פקיעת רישיון הנהיגה בשנת 2026 (נטען כי רישיון הנהיגה תקף עד 2026, מבלי שהוצג אישור כלשהו בעניין). ניתן לומר בבטחון מלא כי הגשת בקשה מסוג זה במועד פקיעת הרישיון ואי חידושו בשל קיומה של פסילה שלא רוצתה ע"י המבקש, היתה נדחית על הסף.

22. לכל האמור יש להוסיף כי מעיון בתיק בית המשפט עולה כי המבקש בבקשתו התעלם מכך שביום 16/3/2020, 20/8/2020 וכן 11/2/2021 הוגשו על ידו מסמכים לבית המשפט לצורך קבלת כספים שעמדו לזכותו והופקדו אגב ניהול ההליך. מכאן שטענת ה"שכחה" מהעונש שהוטל על המבקש או "שכחת" קיומו של ההליך המשפטי באופן כללי, היתה אמורה לזכות לרענון זיכרונו ולו במועדים שלעיל, ועת ביקש לממש את זכויותיו לקבלת ההחזרים הנדרשים כאשר המועד האחרון מביניהם לפני כ- 3.5 שנים. כל, אלו יכולים להביא למסקנה אחת ויחידה ולפיה המבקש עשה דין עצמי ונמנע מהפקדת רישיונו וריצוי העונש שהוטל עליו.

23. השיקול היחיד אותו ניתן לזקוף, במידת מה, לזכות המבקש נעוץ בטענתו כי הצורך בהחזקת הרישיון נועד למנוע את דחייתו של טיול בת המצווה של בתו הקטינה המצוייה על הספרטרום האוטוסיטי. לעיוני הוגש מסמך סיכום ההערכה פסיכולוגית שנערכה לבתו במהלך ינואר 2023, המפרט בהרחבה את מצבה וככזה מאשפר לראות בו כשיקול הנמנה על הפן ה"הומני-אישי" אותו הגדיר בית המשפט בפרשת יגרמן בין יתר השיקולים הנבחרים ע"י בית המשפט.

24. ככל ולא היתה מעורבת בבקשה זו בתו של המבקש אשר סובלת ממצב מורכב, אשר אין זה המקום לפרטו מפאת צינעת הפרט, הייתי מורה על דחיית הבקשה על הסף. יחד עם זאת, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, מטעמים הומניים אנושיים גרידא ובעיקר על מנת לא להסב נזק נפשי נוסף לבתו של המבקש ככל שתדחה הבקשה, אני מורה כדלקמן:

א. ריצוי עונש פסילת רישיון הנהיגה של המבקש יופסק בין התאריכים 15.9.24 ועד 30.9.24. פרק זמן זה לא יכלל בתקופת הפסילה בת 6 חודשים אותה החל לרצות המבקש ביום 20.8.24.

ב. היות ולצורך מימוש האפשרות להוצאת רישיון נהיגה בין-לאומי יהיה על המבקש לקבל רישיון נהיגה ישראלי תקף (כרטיס פלסטיק), ביום 30.9.24 עד השעה 12:00 יופקד רישיון הנהיגה של המבקש במזכירות בית המשפט לצורך ריצוי יתרת עונש הפסילה בהתאם לגזר הדין מיום 19.7.17.

ג. להבטחת התנאים האמורים יפקיד המבקש ערובה כספית בסך של 2,500 ₪, אשר תוחזר לאחר מילוי מלוא התנאים. מובהר בזאת כי היה ויחול עיכוב בהפקדת

רישיונו של המבקש, כאמור לעיל, ניתן יהיה להורות על חילוט הערובה.

ד. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל - נצרת.

המזכירות תודיע החלטה זו לב"כ הצדדים בדחיפות ותוודא קבלתה בידיהם.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ד, 06 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.